

DIN CUPRINS

Publicație editată de Aquatim
An 12, nr. 134 Tiraj: 1000 exemplare

10/2020

AQUA TEHNICA **Premiere tehnice timișorene: în octombrie aniversăm stația de epurare**

Vechea Uzină de Apă, la BETA 2020

Gellu Boclort: „Am fost un rebel, pasionat de artă. Asta sunt și acum!”

Teo Jurca a ales pilda mentorului său

La noua adresă au fost relocalate următoarele activități:

CALL CENTER
program luni-vineri, 7:30-19:00

SERVICIUL TEHNIC
program luni-vineri, 08:00-15:00

BIROUL RELAȚII CLIENȚI
program luni-vineri, 08:00-15:00

CASIERIE
program luni-vineri, 08:00-15:00

NUMĂR UNIC: 0356 914

Call Center Aquatim: număr de telefon și adresă de mail unice

Toamna vine cu o veste bună pentru clienții noștri, odată cu inaugurarea unui spațiu nou și modern de birouri, destinat special pentru ei. Situată pe strada Enric Baader, la numărul 11, locația și-a deschis porțile pentru clienți și parteneri, de la 1 septembrie.

Avem astfel ocazia să lucrăm și să interacționăm într-un spațiu modern, deschis și prietenos, să comunicăm mai bine și cât se poate de transparent. Spațiul de lucru respectă toate standardele, conferă un cadru modern și o atmosferă primitoare, care ne vor permite o colaborare flexibilă și o eficiență sporită.

Call Centerul Aquatim oferă absolut toate informațiile care țin de fișa de client individuală. Astfel, la numărul de telefon UNIC 0356 914, în intervalul 7:30-19:00, clienții noștri pot solicita date despre contul lor (schimbarea adresei de facturare, numere de contact), factura electronică, avize tehnice, contracte, pot verifica programul zilnic de intervenții și pot afla informații despre companie.

La același număr UNIC, 0356 914, se va transmite autocitirea indexului de apă.

Dacă solicitările dumneavoastră vizează probleme de apă sau canal (lipsă apă rece sau presiune la robinet, apa rece este tulbure, contorul de branșament este defect, ați observat un defect la rețeaua publică de apă, conductă spartă, canal înfundat, lipsa capacelor de canal, etc), prin intermediul aceluiași număr UNIC 0356 914, veți fi direcționați către Dispeceratul Aquatim.

Aquatim pune la dispoziție și o adresă de mail UNICĂ, clienti@aquatim.ro, la care se pot solicita

orice informații legate de contracte, verificare contor sau avize tehnice.

În noua locație de pe strada Enric Baader, clienții care doresc să interacționeze direct cu personalul nostru special instruit sunt așteptați într-o sală de întâmpinare primitoare, pentru orice întrebări legate de facturare, avize tehnice, contracte etc.

Clienții Aquatim pot plăti factura de apă și on-line, cu card bancar, pe site-ul societății, precum și la numeroase puncte de plată, cum ar fi rețelele bancare, oficiile poștale etc (mai multe detalii la: <https://www.aquatim.ro/unde-si-cum-puteti-plati-43.html>).

În contextul prevenirii îmbolnăvirilor cu noul coronavirus, recomandăm folosirea contului de client de pe www.aquatim.ro și plățile on-line.

Pentru probleme legate de serviciile de alimentare cu apă și de canalizare, contactați Aquatim, la numărul UNIC 0356 914 NON-STOP.

Crenguța Radosav

Aqua Circular 2020, un eveniment de succes marca Aquadematica

În perioada 7-8 octombrie, s-a desfășurat a IX-a ediție a Conferinței Internaționale Aquadematica în Timișoara, având, ca în fiecare an, scopul de a reuni profesioniști din cadrul companiilor de apă, factori de decizie în domeniul apei, firme de profil, universități, institute de cercetare și administrații publice din țară și din străinătate, pentru a dezbate cele mai noi tehnologii, politici regionale și modele de afaceri în domeniul apei. Anul acesta, titlul conferinței a fost „Aqua Circular 2020 – Economia circulară în sectorul apei”.

Din cauza restricțiilor impuse de pandemia de SARS-COV-19, toate sesiunile conferinței s-au desfășurat exclusiv în mediul on-line, sub forma unei serii de douăzeci de webinarii (seminare on-line), câte zece în fiecare zi, având ca invitați lectori de pe trei continente și peste 200 de participanți.

Obiectivul „Aqua Circular 2020” a fost să creeze cadrul propice pentru întâlnirea părților interesate din domeniul economiei circulare din sectorul apei,

să promoveze acest nou concept, alături de soluții inovatoare menite să atragă atenția asupra lui.

Pentru a doua oară prezent într-o conferință organizată de Fundația Aquadematica, domnul László BORBÉLY, Consilier de Stat și coordonator al Departamentului pentru Dezvoltare Durabilă al Guvernului României, a prezentat informații valoroase despre obiectivele și beneficiile Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă, precum și despre principalele provocări în implementarea acesteia.

Pentru mai multe detalii cu privire la tematicile abordate, partenerii evenimentului, precum și pentru revizualizarea sesiunilor conferinței, se pot consulta site-ul (la adresa <https://aquadematica.ro/on-line-conference-circular-water-2020/>), precum și pagina de Facebook a Fundației Aquadematica. În plus, o echipă de specialiști lucrează zilele acestea la traducerea în limba română a materialelor, urmând ca prezentările să fie accesibile celor interesați pe pagina web a Fundației Aquadematica.

Crina Chirilă

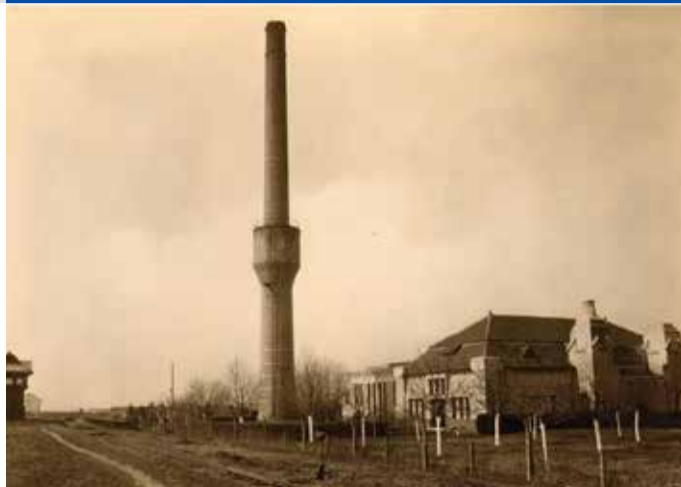
108 ani de epurare modernă în Timișoara

26 octombrie reprezintă o moment important pentru locuitorii Timișoarei și îndeosebi pentru angajații AQUATIM. Acum 108 ani, pe 26 octombrie, era pusă în funcțiune, lângă podul Modoș, noua stație de epurare a orașului, după ce în primăvara anului 1911, fusese finalizată rețeaua de canalizare, de circa 30 de kilometri.

Realizarea infrastructurii moderne de apă potabilă și uzată este parte a procesului transformator care face din Timișoara, la începutul secolului XX, un oraș european modern.

„Stația de epurare și canalizarea sunt realizări remarcabile, atât din punct de vedere ingineresc, cât și al managementului de proiect, prin felul cum au fost mobilizate resurse, oameni, fonduri, logistică. Cel care a coordonat proiectele de canalizare și epurare a fost Stan Vidrighin, ale cărui viață și muncă reprezintă cu adevărat o inspirație pentru noi toți. Suntem onorați să folosim rezultatele acestor proiecte curajoase, durabile și de calitate și, cu atât mai mult, ne revine o responsabilitate în plus, aceea de a ne implica și persevera, de a susține noile proiecte și pe cele de viitor.”, dr. ing. Ilie Vlaicu, director general AQUATIM.

Premiere tehnice timișorene: în octombrie aniversăm stația de epurare

În 26 octombrie 1912, la Timișoara, lângă podul Modoș, se deschidea prima stație de epurare de pe actualul teritoriu al României. Ea era legată la o rețea de canalizare de 30 km,

proiectată să colecteze, în sistem gravitațional, adică fără pompe, prin curgere liberă, apele uzate menajere și cele provenite din precipitații. Doi ani mai târziu, la 1 iunie, este pusă în funcțiune, în actualul cartier timișorean Ciarda Roșie, pe atunci în afara orașului, Uzina de apă nr. 1 și rețeaua de alimentare cu apă. Timișoara avea, așadar, la început de secol XX, infrastructură modernă de apă și canalizare.

Le-am putea numi, fără să exagerăm, mega proiecte pentru acele vremuri. Au fost angajați mulți lucrători cu ziua, ce proveneau din satele din jur, condițiile de muncă nu erau ușoare, nu existau utilajele de acum, și, cu toate acestea, lucrările au fost finalizate la timp și s-au dovedit a fi durabile.

Efortul a fost unul colectiv, dar omul care a coordonat, cu pricepere, aceste mari proiecte a fost inginerul Stan Vidrighin. Încercările precedente ale administrației de a aduce utilitățile de apă în oraș se opriseră într-un punct mort. Concursul internațional

cu premii, organizat de primărie în 1894, a fost câștigat de ingineri și proiectanți bulgari și germani. Soluțiile de proiectare propuse de aceștia erau mult prea scumpe pentru implementare. Tânărul inginer Vidrighin, absolvent al Politehnicii din Budapesta și proaspăt transferat de la Sopron (Ungaria) la Timișoara, a transformat acest obstacol într-o provocare și a schimbat abordarea.

Vidrighin a mers să studieze în orașe europene, soluțiile implementate local cu succes. Învățând astfel din bunele practici, la Dresda, Berlin, Hamburg, Köln, Strassbourg, Karlsruhe și Londra, el a reușit să vină cu o soluție adecvată din punct de vedere tehnic și fezabilă economic, atât pentru apă, cât și pentru canalizare. Iar construirea stației de epurare și a canalizării înaintea rețelei de apă a fost decizia corectă, pentru protejarea sănătății populației și a mediului.

Primarul cu stomac de fier

Execuția canalizării a durat circa 2 ani, din mai 1909, până în aprilie 1911, fiind urmată, imediat după aceea, de construcția stației de epurare, finalizată în septembrie 1912. După probele tehnologice, stația este pusă oficial în funcțiune, la 26 octombrie.

Aceste lucruri se întâmplau sub mandatul lui Carol Telbisz, ce a condus Timișoara timp de 29 de ani, transformând-o dintr-o cetate fortificată într-un oraș european modern. Primarul Josef Geml, successorul lui Telbisz, amintește, în monografia sa, o întâmplare hazlie și interesantă legată de noua stație de epurare de la Podul Modoș. La o vizită pe teren, Stan Vidrighin, prezentând unei comisii tehnice lucrarea tocmai finalizată, ia un pahar de apă epurată, direct din Bega pentru a demonstra că apa este curată. Mai mult, el le spune celor prezenți că primarul din Köln a testat o probă de apă epurată, bând-o! Iată ce povestește

Geml despre reacția audienței: „... această declarație a fost urmată de un «Pfui!» general, doar Telbisz considera că a fost un gest firesc, căci, așa cum zicea el, «Un primar trebuie să aibă un stomac bun»”.

Dincolo de umorul lui Telbisz și jocul reușit de cuvinte, atitudinea sa dar și cele spuse de Vidrighin ne dau o imagine despre ce însemna spiritul acelor vremuri, de pionierat și progres tehnic, despre faptul că exista o mare deschidere spre schimbare și inovație, dar și responsabilitate și preocuparea pentru un termen încă inexistent pe atunci – sustenabilitate.

Stan Vidrighin: cum era plătit de primărie un manager performant acum 100 de ani

Responsabil de proiectarea și execuția sistemelor de apă și canalizare, pe care le-a implementat cu succes, Stan Vidrighin este apreciat și recompensat. Cariera lui ia o turnură ascendentă, iar timpul va dovedi că acest lucru îl face să fie și mai implicat profesional și în comunitate, el ajungând ulterior primar al Timișoarei, deputat în Marea Adunare Națională, fondator al Politehnicii timișorene.

Să ne întoarcem însă la perioada în care Vidrighin se ocupa de utilitățile de apă ale orașului. În noiembrie 1913, el este numit director al primei companii publice de apă din regiune și din țară, organizată ca o „regie comercială” – Întreprinderea comunală de alimentare cu apă și canalizare, pe scurt ACOT. Din nou, monografia scrisă de Josef Geml consemnează un detaliu inedit. Pe lângă salariul similar cu al celorlalți directori din primărie, Vidrighin beneficia de sporuri, indemnizații și un comision de 0,5% din vânzările brute ale companiei. Despre ACOT se mai menționează ca a mers bine, în ciuda faptului că la scurt după înființarea sa, în 1914, 48 de angajați au fost mobilizați pe front.

Loredana Leordean

Nicholas Georgescu-Roegen

Un român genial printre fondatorii economiei circulare (partea I)

Un concept tot mai des întâlnit și utilizat în ultimii ani este acela de „economie circulară”. Pe scurt, aceasta reprezintă un model de producție și consum care implică partajarea, re folosirea, repararea și reciclarea materialelor și produselor de cât mai multe ori, pentru a le extinde durata de viață. Astfel, nu numai că se reduce cantitatea de deșeurii, dar materialele din care este confecționat un produs pot fi reintroduse în ciclul economic de cât mai multe ori.

Economia circulară nu urmărește așadar modelul economic tradițional, liniar, care se bazează pe un model de cumpărare – consum – aruncare la gunoi. Momentan în lume se caută soluții pentru încurajarea economiei circulare, în condițiile în care s-a observat că modelul economic consacrat presupune o risipă mare de resurse deja tot mai limitate.

În urmă cu zeci de ani, economiile puternice ale lumii erau ocupate să producă și să vândă cantități cât mai mari de produse, consumerismul era încurajat la scară largă și nimeni nu părea preocupat de faptul că resursele planetei se diminuau. Printre puținii oameni care au intuit viitorul sumbru conturat de acest tip de economie s-a numărat un român genial, din păcate mai puțin cunoscut în țara lui natală. Numele lui era Nicolae Georgescu, devenit Nicholas Georgescu-Roegen

(după ce a adăugat numelui său sufixul Roegen care, citit invers, reprezintă o anagramă a începutului numelui său, N. Geor.). El este considerat acum unul din fondatorii conceptului de economie circulară și bioeconomie.

Nicolae Georgescu s-a născut în Constanța în 1906 într-o familie modestă, tatăl său fiind ofițer militar, iar mama profesoară de croitorie la o școală de fete. Pentru că băiatul s-a remarcat de mic la școală ca un elev eminent, primul din clasă în fiecare an, învățătorul său l-a îndrumat către prestigiosul Liceu Militar „Mănăstirea Dealu”, unde a început și urmat un program riguros de cursuri cu profesori renumiți. Și acolo s-a detașat de restul colegilor, distingându-se în special la matematică și devenind un valoros corespondent la revista Gazeta matematică. După liceu, s-a înscris la Facultatea de matematică a Universității București, unde a avut șansa unor profesori excepționali, printre care Gheorghe Țițeica și Traian Lalescu. A obținut titlul de licențiat în matematică în 1926 și, la recomandarea profesorilor săi, a obținut o bursă pentru studii doctorale la Sorbona.

Acolo a avut ocazia să participe la cursuri ținute de economiștii Albert Aftalion, François Divisia și Jacques Rueff și a fost atras și de acest domeniu. Teza sa de disertație „Le problème de la recherche

des composantes cycliques d'un phénomène”, susținută în fața juriului prezidat de Darmais, a fost distinsă cu formula „avec les félicitations du jury” și, la propunerea lui Emile Borel, publicată în întregime în Journal de la Société de Statistique de Paris, în octombrie 1930.

Interesul pentru statistică l-a determinat pe Georgescu-Roegen să aprofundeze studiile la London University College, în cadrul unui program postdoctoral. S-a convins atunci de faptul că un om de știință trebuie să răspundă și la cerințele de ordin filosofic, pentru a putea controla verosimilitatea propriilor încercări științifice.

Crina Chirilă

- continuarea în numărul viitor

Vechea Uzină de Apă, la BETA 2020

Într-o frumoasă după-amiază de octombrie, vechea uzină de apă din Timișoara, de pe Calea Urșeni, și-a deschis porțile vizitatorilor, pentru o serie

Fotografii: Bianca Azap și Dan Purice

de trei tururi ghidate și un picnic, la umbra platanilor vechi de peste o sută de ani. Evenimentul a fost organizat în cadrul programului Bienalei Timișorene de Arhitectură – Beta 2020 – ediția despre #Responsabilitate (<https://betacity.eu/>).

Uzina „din Urșeni” a dat apa potabilă orașului din anul 1914 și până în anul 1991, când a fost pusă în funcțiune noua stație de tratare, aflată în imediata vecinătate. Cei circa 40 de vizitatori înscriși sâmbătă, 10 octombrie, în turele de vizitare Beta 2020 au avut prilejul să vadă frumoase clădiri de patrimoniu industrial, bine conservate, cu utilajele și instalațiile originale, și să afle povești inedite despre apă, oraș și oameni ale căror destine au marcat istoria Timișoarei.

Uzina de Apă nr. 1 a fost pusă în funcțiune la doi ani după deschiderea, în Timișoara, a primei stații de epurare de pe teritoriul actual al României. Cartierul Ciarda Roșie, în care se găsește, nu aparținea, în acea vreme, Timișoarei. Despre înțelegerea făcută între cele două administrații ne povestește Violeta Mihalache, ghid al tururilor de vizitare BETA 2020: „Norocul îți bate la ușă uneori și nu îl auzi. Acest lucru s-a întâmplat și autorităților din Urșeni, acum peste 100 de ani, când primăria din Timișoara i-a întrebat ce vor în schimbul dreptului de folosință al terenului pentru uzina de apă. Cei din Urșeni au cerut un simplu drum din piatră care să-i lege de oraș. Drumul a fost modernizat și există și azi. Ca o curiozitate, nu departe de prima uzină de apă, în cartierul Ciarda Roșie, sunt străzi ce au fost canalizate acum 10-15 ani...”

Complexul de clădiri în stil Secession industrial poartă semnătura arhitectului Laszlo Szekely, iar de apariția uzinei în peisajul urban al începutului de veac XX mai sunt responsabile pe lângă arhitectul ce i-a „dat viață”, încă două personalități importante din istoria Timișoarei – primarul Carol Telbisz și inginerul Stan Vidrighin. „Carol Telbisz a preluat o cetate, fortificată, căreia i-a dăruit zidurile și pe care a transformat-o într-un oraș modern, cu bulevarde largi, după modelul vienez, cu infrastructură de apă și canalizare și transport public. A fost primar timp de 29 ani, iar alimentarea cu apă este ultima sa realizare, de care nu a apucat să se bucure, fiind răpus de o boală gravă, în iulie 1914”, mai spune Violeta Mihalache.

CE ASCUNDE OZN-UL DE LA URȘENI

Despre Laszlo Szekely, cel care în 1903, la 25 de ani, devine primul arhitect șef al Timișoarei, vorbesc cel mai bine clădirile pe care le-a lăsat moștenire. Și poate că lucrările sale cu funcție industrială, printre care și Uzina de Apă Urșeni, Stația de Epurare, Abatorul, Cazarma Pompierilor, spun chiar mai mult decât elegantele palate Secession pe care le-a proiectat. Deși, pentru acestea, funcționalitatea prima, aspectul

estetic nu a fost deloc neglijat, fiind vizibile și azi preocuparea pentru detaliu, estetică, proporții și armonie. Mărturii stau pardoselile din mozaic, tâmplăria ușilor și ferestrelor, arcade și coloane elegante.

Clădirea grupului de fântâni, de departe „vedeta” vechii Uzine de Apă, are o formă absolut spectaculoasă, ce ne duce cu gândul la o... farfurie zburătoare. Ea adăpostește 6 foraje, cu adâncimea de 60 m, ce aveau capacitatea de 5.400 mc/zi, adică puteau pompa peste 60 de litri de apă pe secundă. La acest debit, o cadă de baie s-ar umple cât ai zice pește, dar ceea ce este important de reținut e că întreg proiectul a fost gândit responsabil, astfel încât să asigure apă pentru cei 46.000 de locuitori din acea vreme ținând cont și de dezvoltarea viitoare.

Apa captată din foraje era tratată, înainte de a ajunge la consumatori, în clădirea alăturată „OZN-ului”. Aici, compușii de fier și mangan, specifici apelor de adâncime, erau îndepărtați prin aerare, oxidare și filtrare, aceleași procese fizico-chimice aplicate și în ziua de azi, însă cu utilaje diferite. După tratare, apa era pompată într-o rețea de 87 de km de conducte.

La capetele rețelei, în cartierele Iosefin și Fabric, au fost construite două 2 castele (turnuri) de apă. Fiecare avea câte un rezervor de 500 de metri cubi, ce era umplut pe timp de noapte, pentru a asigura un debit bun dimineața, când consumul era mare.

MUZEUL APEI PRINDE FORMĂ

Ansamblul de clădiri Secession industrial va deveni, în 2021, Muzeul Apei. Proiectul de construcții a fost demarat în luna septembrie, iar participanții la evenimentul BETA 2020 au putut vedea primele lucrări executate de Constructim S.A., antreprenor al proiectului, fundațiile viitorului pavilion de acces. Muzeul Apei va lega clădirile existente, Grupul de Fântâni nr. 1, Filtrare-Deferizare și Pompare, unde se vor amenaja spații vizitabile, printr-o rețea de alei și puncte de interes, bazine decorative, platforme pentru expoziții etc. și un pavilion nou, pentru primirea vizitatorilor.

Numărul de participanți la tururile BETA a fost limitat, dată fiind situația actuală, iar locurile au fost ocupate imediat după anunțarea evenimentului, în social media, ceea ce ne face să credem că viitorul Muzeu al Apei va fi un loc căutat de timișoreni, și nu numai.

De aceeași părere este și arhitectul Alexandru Todirică, din echipa de organizare BETA 2020, care

s-a declarat „îndrăgostit” de vechea Uzină de apă, la prima vedere: „Mi-a plăcut uzina de prima oară de când am văzut-o. Este extraordinar că astfel de clădiri de patrimoniu industrial se păstrează într-o formă bună, dar mai ales că există un interes în transformarea acestora și deschiderea lor către public. Tema generală a Beta 2020 fiind responsabilitatea față de mediul construit, ne-am bucurat să avem această colaborare pentru a organiza aceste tururi, pentru a arăta cetățenilor potențialul imens pe care acest obiect îl are și care urmează să fie valorificat. Un astfel de ansamblu reprezintă un tip de responsabilitate față de ce, dar mai ales cum construim, pe care avem nevoie să îl reluăm în practică.”

Ne-am bucurat că am avut participanți activi la turul de vizitare și la picnic, oamenii au fost calzi, curioși, interesați de istoria orașului, de arhitectură, de poveștile legate de uzină, toate acestea desfășurându-se într-o atmosferă degajată, dar în condiții de siguranță și distanțare fizică. Aștept cu interes deschiderea Muzeului Apei care sigur va deveni un loc îndrăgostit atât de locuitori și turiști.”

Loredana Leordean

Beta

Beta 2020 este organizată de Ordinul Arhitecților din România – Filiala Teritorială Timiș și Primăria Municipiului Timișoara – Casa de Cultură a Municipiului Timișoara. Beta 2020 este proiect prioritar OAR, susținut din Timbrul de Arhitectură.

Teo Jurca a ales pilda mentorului său

Cam serios de felul său, introvertit doar atât cât trebuie – susțin cei care-l cunosc foarte bine –, șeful Biroului Urmărire Investiții din Aquatim, Teofil Jurca, e un personaj interesant, cu o poveste așijderea.

Absolvent de Construcții, Secția instalații, la Universitatea Politehnică Timișoara (1984), Teo respiră acest domeniu prin toți porii. Cu ani mulți de șantier greu în spate, cu inevitabila mâncare de nervi (pe care ți-o poate descrie în toată „splendoarea” ei doar cineva care a muncit zi-lumină, în condiții nu tocmai prietenoase, cu oameni nu chiar comozi), dar și cu satisfacțiile aferente finalului de proiecte majore de infrastructură, colegul nostru a preferat, la un moment dat, să opteze pentru varianta „birou”, deși nici aceasta n-a fost propriu-zis comodă, fiindcă n-a fost birou deloc!

Teo a lucrat șase ani ca șef al Biroului Apă-Canalizare din Primăria Timișoara și a răspuns direct de Aquatim, perioadă în care a construit un parteneriat solid cu compania noastră, astfel că pasul făcut, în 2006, a fost unul cât se poate de firesc. Venirea în familia Aquatim a fost de bun augur pentru că s-a simțit în largul lui, perfect integrat într-o ecuație profesională de top.

Ca șef al Biroului Urmărire Investiții, colegul nostru a avut destule bătaii de cap despre care, acum, înainte cu două zile de pensionare – incredibil, dar adevărat! –, vorbește cu asumare și plăcere. Nu-i ușor să închei, urmărești, finalizezi și recepționezi 30 de contracte de investiții pe an, să manageriezi relația cu constructorii, să fii în priză 24 din 24,

dar categoric e incitant. Pe Teo l-a ajutat enorm experiența anilor „bruți” de șantier, deci înțelegerea până la virgulă a specificului acestui domeniu obositor, apăsător, dătător de urme adânci, ce-i drept, invizibile.

Da, Teo Jurca va fi pensionar! Greu de crezut, după statură, prezență, spirit, tot. Mirarea mea a fost... onomatopeică, răspunsul m-a lămurit pe deplin.

„În tinerețe, la Oradea, am jucat rugby. Am avut un antrenor-mentor extraordinar! După un meci pe care l-am câștigat, deși tare mândru de noi, n-a omis să ne transmit ceva ce m-a marcat. A zis așa: băi, băieți, dintre voi, câțiva vor alege rugbyul profesionist, unii vor și performa, însă rețineți că, oricât de bun ai fi pe teren, vine momentul în care trebuie să știi să te retragi din teren, ca să eviți să te fluiere publicul!”.

Aceasta este filosofia de viață a lui Teo, ea a stat la temelia deciziei de-a deveni pensionar, deși ar mai fi putut munci. Nu se clinește o secundă de la crezul său, merge mai departe... acasă, mulțumit de ceea ce a realizat în Aquatim.

„M-am pregătit pentru asta și am decis că sunt și alte priorități, în afară de serviciu. Am familie, copii, nepoți, treabă destulă în gospodăria proprie, nevoia acută de-a mă juca mai des cu cei mici, o listă întreagă! Da, rămân în memorie momentele plăcute, petrecute alături de colegii mei, de echipa noastră sudată, sper că am fost agreeat, dar de acum mă așteaptă o nouă etapă și de-abia o aștept și eu! Mulțumiri sincere managementului Aquatim pentru acești ani!”, spune, liniștit, colegul nostru.

Pandemia? Nu-i plăcută pentru nimeni, Teo o resimte, la rândul-i, prin prisma nepoților și a restricțiilor dure pe care aceștia le au, odată ce nu pot socializa și nu pot fi parte a unui program educațional coerent, ca până nu demult. Ponderat în optimism, dar convins categoric de revenirea la normal, Teo Jurca va înfrunța prezentul gri (și) cu ajutor de portativ: muzica lui B.B. King, amintirea mega concertului AC/DC de la Budapesta, recunoștința unei vieți cu de toate, perspectiva unei vacanțe a la long, necesare și atât de meritate.

În concluzie, dragă Teo, perfect de acord cu tine și cu... B.B.King:

„Better not look down/If you want to keep on flying
Put the hammer down/Keep it full speed ahead
Better not look back/Or you might just wind up crying
You can keep it moving/If you don't look down!”

O plăcere să te cunosc, un regret major că nu m-ai dansat, faima ți-a fost deconspirată! Viața să-ți fie prietenă cu majuscule!

Crenguța Radosav

Gellu Bociort: „Am fost un rebel, pasionat de artă. Asta sunt și acum!”

Toată viața și-a petrecut-o aici, fiind printre puținii colegi de-ai noștri cu o fișă profesională completă în companie, adică 45 de ani de Aquatim! O zice cu bucurie și mândrie, acum, la câteva zile distanță de pensionare.

La cei 63 de ani ai săi, Gellu Bociort, responsabil PSI (Pază și Stingerea Incendiilor), zâmbeste viitorului, fără strop de teamă, cu nostalgia evidentă unui asemenea moment, dar și cu încrederea că n-o fi „retragerea” asta sfârșitul lumii.

De ce Gellu cu doi l? O să zâmbești, vorba lui: „Când s-a dus tata să mă înregistreze, doamna de starea civilă i-a zis, pe un ton apăsător, că așa e corect. N-auziți cum sună?, l-a întrebat. Gellu! Se aud doi de l, categoric! Și așa a rămas. Doar se aud...”

Un rebel sadea, după cum recunoaște, colegul nostru a fost și este pasionat de pictură și muzică – a terminat Liceul de Arte Plastice –, n-a trădat, în tinerețe, decât forțat, pleata de rocker, a și suferit mult din cauza asta, are amintiri cât pentru înc-o viață și starea unui om mulțumit de ceea ce a făcut.

În Aquatim a pornit (8 septembrie 1975) ca lăcătuș, apoi vopsitor auto, îmbinând pasiunea cu profesia,

căci artă e totul. „Mi-a plăcut să creez, eu am făcut, de altfel, siglele, indicatoarele speciale și șabloanele firmei, acelea care erau împrăștiate prin oraș, am vopsit mașini și utilaje, mi-a plăcut mult să mă joc serios cu teme și culori pentru un rezultat util.”

Din anul 2007, Gellu este cadru tehnic PSI, muncă pe care o definește interesantă, dar și stresantă, pentru că vorbim despre foc, deci despre o vigilență aparte. Stingătoare, hidranți, verificări permanente, exerciții și prevenție multă.

N-a mai apucat să-și îndrepte atenția spre o facultate, regretele sunt așa și-așa, merge însă în continuare pe principiul că „decât un inginer prost, mai bine un muncitor bun”. Și-a cunoscut viitoarea soție, în fapt, dragostea vieții lui, alegând implicarea totală în viața de familie, în defavoarea unei viitoare formări universitare. E fericit de asta, chiar foarte. Elena și cei doi copii, Bruno și Martina, i-au arătat, în toți anii aceștia, că fericirea se scrie cu majuscule atunci când ai ASTA!

La Revoluție, a fost pe treptele Catedralei, a sperat și crezut, cu toată ființa, într-un viitor mai bun. A ales să și-l construiască aici, deși, crescut fiind printre nemți, putea să plece oricând. A mers pe mâna soției și bine a făcut. În Aquatim, a interacționat bine cu colegii, cu șefii, cu subalternii, cu toți, dar acum acest capitol s-a încheiat. Nu e cu tristețe sau cu lacrimi, e asumarea firească a unui curs la fel.

Vremea...lui Gellu cam așa se va scurge în anii ce vin: gospodărie, familie, artă, fox terrierul casei, telefoane cu copiii care trăiesc în Germania. În fapt, arta e o caracteristică a întregii familii, deci îi va uni și mai trainic. Fiul, odinioară pasionat de vitralii, fiica de hand made uri, soția de muzică și pictură (de altfel, doamna Elena cântă extraordinar, nu

degeaba a câștigat, într-un an, Cântarea României), Gellu de... toate la un loc!

Și chiar dacă, vorba lui, „trebuie să fii un neamț și jumătate pentru a fi mai bun ca nemții”, ecuația familiei Gellu Bociort va fi, și pe viitor, una simplă și rezolvabilă, aici. Cu pandemia asta stresantă la braț și imprevizibilul la tot pasul, colegul nostru este convins că va mai curge multă apă pe Bega până când omenirea va fi redusă la tăcere, chiar și de-un virus care pare de nestăvilit. Doar pare.

La final de mandat profesional? Gellu: „Mulțumesc întregii echipe Aquatim pentru acești ani! Au fost extraordinari!”.

La final de interviu? „Mulțumim Gellu, ai fost un coleg pe cinste!”.

C. R.

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA
www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Crenguța Radosav

Redactori: Alin Anchidin
Crina Chirilă
Loredana Leordean

Cap limpede: Robert Șerban

Design: Loredana Tîrzioru

Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro